

Fra Josep Gendrau: Laudato si', viure el missatge evangèlic com el va viure Francesc d'Assís

Dg, 5/07/2015 per Catalunya Religió

(Fra Josep Gendrau) De tots és coneguda la sorpresa experimentada quan va ser escollit el cardenal Jorge Bergoglio com a Papa, després de la també sorprenent renúncia del papa Benet XVI. L'altra sorpresa va ser el nom que va triar com a Papa: Francesc; molts ens preguntàvem si seria Sant Francesc Xavier per pertànyer a la mateixa Companyia de Jesús.

El mateix Papa ens ho va aclarir mol aviat: havia escollit el nom de Francesc tot referint-se a Sant Francesc d'Assís, el pobre entre els pobres. El pobrissó de l'Umbria, de la Vall d'Assís, d'Espoleto, de La Verna. Li deien el "pobrissó", "ilpoverello", pel seu despullament de tot, com ho va manifestar el mateix Seràfic Pare despullant-se de tota mundanitat davant del seu pare i del bisbe d'Assís, dient: *"Des d'ara podré dir amb total sinceritat: Pare nostre que esteu en el cel"*. I lliure com un ocell va volar per les terres, valls i muntanyes cantant i lloant sempre el Senyor dient-li: *LAUDATO SI*.

En els darrers dies del seu curt pelegrinatge per aquesta terra, que ell definia com a lloc de pas, on hi estem com a pelegrins i forasters, va dictar -ja pràcticament cec- el seu conegut i famós *Càntic de les Criatures*, o també *Càntic del Germà Sol*, començant-lo amb el *"Laudato si"*. Són les primeres paraules d'aquest *Càntic* les que el papa Francesc ha triat per encapçalar la seva Encíclica: *"Laudato Si. Lloant sigueu, oh senyor nostre"*. Amb això el papa Francesc ha volgut seguir la línia marcada a l'inici del seu servei a la comunitat eclesial. Viure el missatge evangèlic com el va viure Francesc d'Assís.

En els sis capítols en que es divideix aquesta Encíclica hi és present el missatge evangèlic d'amor a Déu i a tots els germans i germanes de l'univers creat i de respecte a tota la creació. Amb molt d'encert, l'Església va declarar a Sant Francesc patró dels ecologistes.

El P. Francesc Gamissans, en els seus escrits sobre Sant Francesc sant i ecologista, ens diu: *l'ecologisme per a ell només té sentit en una dimensió vertical: respectar i estimar l'Univers com a obra meravellosa eixida de les mans del Creador, al qual es dirigeix sempre amb himnes de lloança i agraïment. Això ho expressa en la primera estrofa del seu Càntic del germà Sol*"

Altíssim, omnipotent i bon Senyor. Vostres són les lloances, la glòria, l'honor i tota benedició. A vos sol, Altíssim, se usadiuen i cap home no és digne d'anomenar-vos".

A l'inici de la seva Encíclica, el Papa recorda aquest Càntic per fer una crida urgent a un nou diàleg sobre la manera com s'està construint el futur del planeta. *Calen el seny i el compromís de tots per reparar el mal causat per l'abús humà de la creació de Déu.* Francesc contempla i canta pels boscos i muntanyes l'obra meravellosa de Déu Pare creador de tot i així descobreix que tot és per a nosaltres com un regal que rebem gratuïtament i cal que el conservem, protegim, estimem, compartim i que el retornem al nostre Gran Benefactor.

I si Déu és Pare de tot el què existeix, totes les coses creades són germanes i germans, perquè provenen d'un mateix Pare: germà Sol, germana lluna i germans estels, germà foc, germà vent, germana aigua, germans ocells i germà llop. I d'aquí neix la Fraternitat Universal de tot. I si tots som germans, ningú no pot apropiari-se de res que pertany a tots. La terra és casa de tots, ens diu el Papa, i tothom té el dret de fruit-la i el deure de mantenir-la lliure d'abusius comportaments que li produeixin danys irreparables i fomenten la seva destrucció.

Sant Francesc s'implicà en l'estimació i la conservació de tota l'obra de Déu. Com ens diu Chesterton, comentant l'actitud ecologista del sant d'Assis, *Les germanes no es posseeixen ni es violen, es tenen i s'estimen i prou.*

Tant per Sant Francesc com per el papa Francesc, el missatge que ens transmeten es refereix a la llum que ofereix la fe; a la saviesa dels textos bíblics; al misteri de l'univers; al missatge de cada criatura amb harmonia amb tot lo creat; a la comunió universal; al destí comú dels bens; a la mirada de Jesús.

El text acaba amb dues oracions, una pensada per a totes aquelles i aquells que creuen en "un Déu creador omnipotent", i l'altra pels qui professen la fe en Jesucrist. Aquesta oració va repetint com una tonada les paraules del Càntic de les criatures, amb que comença l'Encíclica del Papa: *Laudato Si, lloat sigueu oh senyor nostre.*

La darrera pregària diu així:

Els pobres i la terra estan cridant, Senyor, preneu-nos amb el vostre poder i la vostra llum, per tal de protegir la vida, preparar un futur millor i perquè arribi el vostre Regne de justícia, de pau, d'amor i de bellesa: LLOAT, SIGUEU, OH, SENYOR NOSTRE"

El Papa ens demana sovint que preguem per ell i ho fa amb el to senzill del pobre; també demana perdó pels seus pecats i pels de tot el món. Francesc d'Assis plorava perquè se sentia pecador i el menor de totes les coses creades.

Que aquesta humilitat, ens ajudi a comprendre els sentit de pertinença a una terra, que Déu Pare de les Misericòrdies va crear perquè tots ens hi trobéssim bé i

feliços i a treballar perquè totes les coses creades i totes les persones siguin respectades i tractades amb justícia i equitat, com ens diu l'Encíclica: LAUDATO SI.